

Ticket naar de tropen

**De een wil er alleen maar luieren op de
hagelwitte stranden, de ander prefereert een
busreis langs alle gouden tempels. Ons idee?
Verken Thailand en Laos per fiets. En geniet.**

Tekst **Maartje Kouwen** Foto's **Maarten van der Veen** en **Maartje Kouwen**

Uitbundig versierde tuktuks's delen de weg met kleurrijke taxibusjes, waar nog net een man via de open achterkant naar binnen springt. Vrouwen in mantelpakjes rijden er op hun scooter behendig tussendoor, gevolgd door brommers die niet zelden een heel gezin meevoeren. Schoolkinderen in witte uniformen doen zich te goed aan een ontbijtje op een straathoek, waar de verkopers hun waar uitstallen in glazen vitrinekastjes en hun worstjes roosteren boven een open vuur. Dit is ochtendspits in Chiang Mai, Thailand. Gelukkig weerspiegelt de vriendelijkheid van de Thai zich in het verkeer en is zelfs de ochtendspits in deze grote stad een gemoedelijk gebeuren. Na enkele kilometers vlakke weg maken winkels bovendien al plaats voor fruitstalletjes waar vruchten in piramides liggen opgestapeld en is de bebouwing verruild voor hoge bomen en groene rijstvelden. Hier zijn mannen en vrouwen hard aan het werk.

Auto's of ander groot verkeer kom je onderweg amper tegen, met uitzondering van enkele olifanten

Auto's of ander groot verkeer zie je onderweg weinig, met uitzondering van enkele olifanten. Fietsen is daardoor een fijne manier om je door Thailand te verplaatsen. In de zomer kunnen de temperaturen hoog oplopen, maar een briesje door het fietsen zelf creëert voldoende verkoeling. Ook een regenbui zorgt af en toe voor verfrissing. Hoewel het 's zomers regentijd is, regent het zelden de hele dag. Echt koud wordt het nooit, en schuilplekken zijn ruimschoots voorhanden in de vorm van rieten hutjes op de rijstvelden.

Waterbuffels

Verder naar het noorden wordt het alsmar groener en bij Chiang Dao bevind je je ineens in een heus regenwoud. De bomen rijken tot de hemel en langs de kant van de weg groeit een veelheid aan tropische vruchten en exotische bloemen. Onderweg fladderen kleurrijke vlinders voortdurend met je mee. De heuvels nemen in dit gedeelte echter ook toe; voor getrainde fietsers een leuke uitdaging, maar voor anderen vrij pittig. Gelukkig passen er met gemak twee fietsen in of op de taxibusje die regelmatig voorbij rijden en is elke pick-uptruck bereid gestrande fietsers een paar heuvels verder te helpen.

Bijkomen van een zware etappe is bovendien geen straf in het havenplaatsje Tha Ton, dat omringd is door nog meer groen. Vanaf de top kun je genieten van de vergezichten over eindeloze rijstvelden. Tha Ton is tevens het vertrekpunt van de longtailboten, waar je met fiets en al op kunt plaatsnemen. Om en om zitten de passagiers dwars in deze gondel, onderuitgezakt in kussens. Onderweg zwemmen de waterbuffels je tegemoet, springen spelende kinderen gillend van de rotsen in het water, en staan olifanten zich ongegeneerd te douchen in de Mekong. In een paar uur vaar je naar Chiang Rai, waar je met vele Thai kan rondstruinen over de *night markets* en vele tempels. Vanaf deze stad gaat een vlakke en soms zelfs licht dalende weg verder richting de Birmees grens. Het lekkere Thaise eten kom je hier, net als in de rest van het land, overal langs de route tegen. Zelfs in de kleinste dorpjes staan de plastic tuinstoelen uitgesteld en ligt er op tafel stevast een mandje met vorken, lepels – geen messen – en eetstokjes klaar. De gastvrouw dompelt een soort groot thee-ei met daarin een bos noodles, wat verse bladeren en taugé in kokend water, strooit er vervolgens kruiden, sojasaus en hand nootjes overheen. Binnen

Tip

Onderweg zijn hotels ruimschoots voorhanden. Wil je graag verzekerd zijn van een plekje, koop dan een goedkope lokale simkaart en bel 's ochtends naar de plek van bestemming.

twee minuten staat er zo een heerlijke maaltijd op tafel. Ook de noodlesoep, rijstgerechten en het typisch Thaise *pad thai* vormen een prima lunch tijdens een fietstocht. Voorbij Chiang Saen, met zijn vele karakteristieke tempelruïnes en het drielandenpunt, kun je de hoofdweg verlaten. En dat is fijn fietsen: vrijwel geen verkeer, enorm veel groen en kleine dorpen, waar de koeien en eenden gemoedelijk langs de kant van de weg scharrelen. Ook hier zijn de rijstvelden een belangrijke inkomstenbron. Kleine dijkes scheiden de ondergelopen rijstvelden van elkaar en vormen een gevarieerd mozaïeklandschap;

in het ene veld staan de rijstplanten al kniehooch, terwijl een ander net is aangeplant en een derde juist wordt omgeploegd. Met een beetje geluk nodigen de vriendelijke rijsttelers je zelfs uit hun veld te betreden voor snelcursus rijst planten.

Bamboehuisjes

De laatste tien Thaise kilometers zijn de zwaarste, maar het eerste stuk in Laos gaat opnieuw spannend over water. De meeste reizigers varen in twee dagen naar Luang Prabang, maar veel leuker is het om halverwege uit te stappen en de tweede helft in vier dagen te fietsen. Zodra je de aanlegplaats van Pak Beng

verlaat, kom je in een andere wereld. De weg is een aaneenschakeling van kleine dorpjes vol bamboehuisjes op palen, waaronder honden en biggen lopen, kinderen in de modder spelen en vrouwen maïs pellen. Reizigers op een fiets zijn de mensen hier duidelijk niet gewend en de binnenkomst in een dorp heeft soms veel weg van de intocht van de koningin. Nog voor je iemand ziet, hoor je overal *sabaidie*, een groet die alleen al door het uitspreken ervan een lach tweebrengt. Mensen stoten elkaar aan, laten hun werk vallen en zwaaien uitbundig. Kinderen staan klaar voor een high five, rennen een stuk mee en roepen om het hardst. ►

De route rijgt kleine dorpen vol bamboehuizen en rijstvelden aaneen

Praktisch

Taal: Thai, Laotiaans, Chinees, Engels
Beste reistijd: november t/m januari
Vliegafstand: 10 tot 12 uur
Tijdverschil: in de winter 6 uur en in de zomer 5 uur later
Visum: ja (Laos) en bij verblijf van meer dan 30 dagen (Thailand)
Informatie:
www.thaisverkeersbureau.nl

De binnenkomst in een dorp per fiets heeft soms veel weg van de intocht van de koningin

Zelfs de honden zijn geen blanken gewend, en duiken angstig in de bosjes. Een prachtig stukje Laos, dat enkel vanaf de fiets van zo dichtbij te ontdekken is. Een groot deel van deze vierdaagse omweg voert langs een zijtak van de Mekong, waarbij de vaart van de ene heuvel al voldoende is om de top van de volgende te bereiken. De laatste etappes hebben echter stevige klimmers in petto, maar ook hier bieden pick-uptrucks zo nodig uitkomst. Luang Prabang is dan een heerlijke plek om even bij te komen en je op te laden voor de volgende etappe. Het stadje barst van de houten hotels met balkons en tuinen, en sfeervolle spa's vol lotusbloemen. De vele restaurantjes serveren verrukkelijke curry's, die je ook in een kookworkshop

zelf kan leren bereiden. Het vervolg van de route is iets minder ontspannend. De weg naar het zuiden is prachtig, maar ook steil en niet overal geasfalteerd. De bus is dan een goed alternatief. In een middag kom je zo een of meerdere etappes verder. Medereizigers zullen verbaasd zijn als je de bus in Kasi verlaat. Maar vanaf dit kleine dorpje is de route voor iedereen weer prima te doen. Bovendien is het hier ook bijzonder mooi. Nergens zijn de rijstvelden groener en de bergen donkerder dan hier.

Kippenvel

Verderop ligt het plaatsje Vang Vieng dat vooral bij jongeren erg geliefd is. Met een rubberband kun je er op de Mekong dobberen om vervolgens bij te komen in een hangmat, met een cocktail in de hand. Het aanbod hotels is er groot en de prijzen laag, en dat biedt perspectief voor de reizigers die juist voor de rust en ruimte komen; een afgelegen bungalow aan het water hoeft hier weinig

te kosten. Een goede plek om op je eigen veranda een boek te lezen.

En dan is het nog maar twee dagen fietsen naar het eindpunt: Vientiane. Bij binnenkomst in de hoofdstad valt gelijk het grote aantal Kevers op, die er in alle kleuren rondrijden. De stad doet Frans aan, met straatnamen als Rue de la Mission en zelfs een Arc de Triomphe. Net als in de rest van Thailand en Laos zijn er echter ook veel door gouden draken bewaakte tempels te bewonderen, vanwaaruit een Boeddha je steevast toe lacht. Durfde je onderweg de Thaise massage niet aan, dan is Vientiane de plek om daarop terug te komen met de Laotiaanse variant. De verhalen zijn waar: een elleboog onder je voet, een knie in je rug of een voet in je knieholte, het gebeurt allemaal. Toch is deze merkwaardige ervaring de perfecte manier om al je spieren na deze lange fietsreis volledig te ontspannen en ondanks de warmte kippenvel te krijgen. ●

Luang Prabang barst van de restaurantjes waar ze heerlijke curry's serveren

Hmm... lekker!

Wil je ook thuis blijven genieten van heerlijke Thaise en Laotiaanse gerechten als pad thai en lao curry? Geef je tijdens een rustdag dan op voor een kookworkshop. Die wordt eigenlijk in alle grotere steden wel gegeven. Bijvoorbeeld bij Tamarind in Luang Prabang. 's Ochtends leer je op de lokale markt alle kruiden en groentes kennen en vervolgens kook je onder begeleiding van een lokale kok een uitgebreid menu. Na een paar uur zwoegen met een vijzel, flink wat pepers en een open vuur, zet je eigenhandig de lekkerste gerechten op tafel. Kijk voor meer informatie op www.tamarindlaos.com

